

LEKCE 93: JEŽÍŠOVY SPORY S FARIZEJI (o půst a sobotu, uzdravování v sobotu, řeč proti farizeům)

Biblický text k lekci: Lukáš 5,33-6,11 (Matouš 12,1-14; Marek 2,23-3,6) a 11,37-12,3 (Matouš 23,23-36); Lukáš 13,10-17; Matouš 15,1-20

Cíle lekce:

- dítě dokáže vyjmenovat příklady sporů Ježíše s farizeji a zákoníky
- dítě vlastními slovy popíše důvody, proč Ježíšova činnost farizeům vadila (co dělal)
- dítě řekne, jak Ježíš řešil tyto „útoky“ farizeů a zákoníků
- dítě porozumí tomu, že člověk je více než tradice
- dítě chápe, že láska a spravedlnost je více než dodržování předpisů
- dítě ví, že důležitější než to, jak vypadáme navenek, je to, jací jsme skutečně uvnitř

Klíčové verše:

Lukáš 6,5: „A řekl jim: „Syn člověka je pánem nad sobotou.““

Lukáš 6,9: „Ježíš jim řekl: „Ptám se vás: Je dovoleno v sobotu činit dobře, či zle, život zachránit, či zahubit?““

Lukáš 11,42: „Ale běda vám farizeům! Odevzdáváte desátky z máty, routy a ze všech zahradních rostlin, ale nedbáte na spravedlnost a lásku, kterou žádá Bůh. Toto bylo třeba činit, a to ostatní neopomíjet.“

Matouš 12,7: „Kdybyste věděli, co znamená ‚milosrdenství chci, a ne oběť‘, neodsuzovali byste nevinné.“

Matouš 15,3: „On jim odpověděl: „A proč vy přestupujete přikázání Boží kvůli své tradici?“

Matouš 15,7-9: „Pokrytci, dobře prorokoval o vás Izaiáš, když řekl: ‚Lid tento ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne; marně mě uctívají, neboť učí naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.‘“

Biblická fakta:

Spor o půst: Farizeové vyčítají Ježíšovi, že se jeho učedníci nepostí, zatímco učedníci Janovi ano. Ježíš říká pomocí podobností, že pokud je ženich na svatbě, hosté se nemusí postit. Druhé podobství: novou látkou se nezašívá starý šat a mladé víno se nedává do starých měchů.

Spor o sobotu: Farizeové vyčítají Ježíšovi, že jeho učedníci v sobotu mnou obilí z klasů. Ježíš jim odpovídá příkladem, že David, když měl hlad, jedl i posvátné chleby z chrámu, na které nesměl nikdo, kromě kněze sáhnout.

Uzdravení v sobotu: člověk s odumřelou rukou: Farizeové a zákoníci číhali na Ježíše, aby ho obžalovali. Ježíš jej uzdravuje a klade otázku, zdali je dovoleno v sobotu činit dobře? Dává i příklad, že i farizeové by vytáhli v sobotu i ovci ze studně. A přece o co cennější je člověk, než ovce? Reakce farizeů – zlost a chtějí Ježíše zahubit.

žena s hrbem: Ježíš uzdravuje ženu, která byla již 18 let nemocná. Po uzdravení chválí Boha, představený synagogy však Ježíše kritizuje, že uzdravuje v sobotu.

Řeč proti farizeům: Farizeové se diví, že si před jídlem neumyl ruce. Ježíš odpovídá: vy jste čistí zvenku (používá obraz číše), ale vaše nitro je plné nečistoty (hrabivost, špatnost), odevzdávají ze všeho desátky, ale nedbáte na spravedlnost a lásku. Dále Ježíš vytýká farizeům, že sedávají v synagoze na oblíbených místech, líbí se jim, když se na ulici zdraví, kladou na lidi řadu předpisů, ale sami nedělají to, co Bůh skutečně požaduje – tím vším dosvědčují slova proroků, kteří byli posláni Bohem v minulosti.

Tradice otců: Farizeové a zákoníci si stěžují na Ježíšovy učedníky, že si před jídlem neomývají ruce. Ježíš jim odpovídá, že přestupují Boží příkázání kvůli tradici. Ježíš upozorňuje na to, že pro člověka není nebezpečné to, co jí (co do něj vstupuje), ale co z něj vystupuje (slova, činy).

Myšlenky k 93. lekci (aplikace):

- **spor o půst** – půst nemá smysl držet jen z tradice, že by se mělo apod., ale jen tehdy, když to má skutečný důvod (zpravidla nějaká těžká situace), jinak to nemá význam pro Pána Boha, ale jen pro lidi okolo (farizeové se chlubili ve svém okolí, že drží půst) - vyžadovat půst po někom jenom, protože se to má, ne špatně! Je to nesmysl, stejně jako látání staré látky novou nebo dávání nového vína do starých měchů
- **spor o sobotu** – problémem je, že učedníci si jídlo „připravují“ v sobotu - kladení předpisu nad člověka; nesmíme nadřadit předpisy, dokonce ani Boží slovo (Bibli jako takovou) nad samotného Ježíše, Boha; v NZ je napsáno, že litera ZABÍJÍ, ale Duch dává život; farizeové a zákoníci číhali na učedníky (lidi), aby je mohli lapit, nešlo jim o to lidem pomáhat, ale vypadat před nimi lepší - nechtějme vypadat před lidmi lepší, protože něco jen dodržujeme (protože se to má), ale spíše skutečně ukazujeme lidem to, že je máme rádi
- **spor o uzdravení v sobotu** – farizeové kladou předpis nad člověka (nenechali by uzdravit člověka v sobotu), Ježíš klade naopak důraz na milosrdenství, nikoli na to, abychom po druhých vyžadovali pouhé dodržování předpisů; Ježíš je pánem nad sobotou – neměli bychom to chápat jako výzvu Ježíše k porušování předpisů, ale je třeba si uvědomit, že člověk sám je více než předpisy! Pokud kvůli předpisům necháváme člověka trápit se, pak jsme mimo! Pomáhat druhým je více než striktně se držet předpisů. Pokud předpisy jsou více než láska k člověku, nemá to nic společné s Ježíšovým učením
- **tradice otců** – farizeové a zákoníci si zakládali na tom, co je vidět zvenku, ale Ježíš klade důraz na to, co máme uvnitř (v srdci, to, jak přemýšlíme). Navenek můžeme vypadat dobře, ale Ježíš nám vidí do srdce. Ježíš zde tradici neruší, neříká, že je špatná, ale na druhou stranu ukazuje, že existuje něco více než tradice. Důležité jsou pohnutky toho, co děláme, pokud to děláme pro své zviditelnění, je to špatně. Ježíš po nás chce především milosrdenství ke druhým lidem, nikoli to, abychom před druhými vypadali dobře.

SHRNUTÍ

Ježíš má na své pouti po zemi řadu „problémů“ s farizeji a zákoníky, resp. oni mají problém s Ježíšem, protože se vymyká jejich představě o Pánu Bohu. Farizeové a zákoníci si zakládali na předpisech, které konec konců byly postupně přidávány k tomu, co jim Bůh řekl, až ztratili ze zřetele to, o čem šlo (a jde) Pánu Bohu především – o člověka a jeho život samotného. Ježíš ukazuje podstatu jeho učení – milosrdenství a láska k člověku, a to bez ohledu na předpisy, pokud by tyto měly být proti milosrdenství a lásce.

3 hlavní myšlenky:

- 1) JEŽÍŠ UKAZUJE NA TO, ŽE MILOSRDENSTVÍ A LÁSKA K ČLOVĚKU JE VÍCE, NEŽ TRADICE A PŘEDPISY – MÍT SRDCE PRO LIDI
- 2) DŮLEŽITĚJŠÍ NEŽ TO, JAK PŮSOBÍME NAVENEK JE TO, JAKÍ JSME UVNITŘ, JAKÉ JSOU MOTIVY NAŠEHO JEDNÁNÍ – ZKOUMEJME PŘEDEVŠÍM SEBE, NEŽ DRUHÉ

3) TRADICE A PŘEDPISY NEJSOU ŠPATNÉ, ALE NIKDY JE NESMÍME (A DOKONCE I BOŽÍ PŘEDPISY) POVÝŠIT NAD SAMOTNÉHO BOHA (JEŽÍŠE), KTERÝ JE LÁSKA SAMA O SOBĚ – MÍT CHARAKTER JEŽÍŠE, KTERÝ VIDĚL SKUTEČNÉ POTŘEBY LIDÍ

Náměty pro činnosti s dětmi:

- 1. Slova opačného významu – motiv** je podobenství o nové/staré látce; nových/starých měsích. Úkolem dítěte je za 2 minuty vymyslet co nejvíce slov opačného významu.
- 2. Sešij to/svaž to – motiv** sešívání díry v oblečení (Ježíšovo podobenství vztahující se k půstu). Úkolem dítěte je sešít k sobě 2 kusy látky jednoduchým stehem. Variantou je vázání provázku k sobě (svázat k sobě 10 kusů provázku). Komu se to podaří nejdříve?
- 3. Praskání obalové fólie/oloupej mandarinku – motiv** mnutí obilí z klasů. Úkolem dítěte je popraskat umělou obalovou fólii pomocí prstů ruky. Každý dostane kousek, komu se to podaří jako prvnímu, ten vyhrává. Variantou je oloupat mandarinku, použít se však může pouze jedna ruka.
- 4. Nakresli bez pomoci rukou – motiv** člověka s odumřelou rukou. Úkolem dítěte je nakreslit daný jednoduchý obrázek (např. domeček, geometrické tvary apod.) bez pomoci rukou (např. pomocí nohou, úst).
- 5. Shrbený závod – motiv** ženy s hrbem, kterou Ježíš uzdravil. Úkolem dětí je absolvovat překážkovou dráhu ve shrbeném postoji (překážky, u nichž se musí hrbit). Během trasy musí zůstat celou dobu shrbené. Vítězem se stává ten, kdo bez doteku absolvuje celou trať v co nejlepším čase.
- 6. Naprav špatné vlastnosti – motiv** špinavého člověka zevnitř. Úkolem dítěte je napsat co nejvíce špatných vlastností a ke každé připojit vlastnost opačného významu (dobrou), např. hrabivost – štědrost; lež – pravda.